

bine să îndur puțin și îmi va trece”. Dacă se ivește nu un gând împotriva cuiva, ci un gând în el însuși, trebuie să cercetezi acest gând și să-ți spui: „Unde va sfârși acest gând rău? El va sfârși în gheenă”. Și gândul te va lăsa liniștit. Și pentru toate gândurile fă la fel: îndată ce apare un gând, cercetează-l și taie-l. Cât despre robie, trebuie multă veghe că, precum zic Părinții, dacă un gând

trage mintea ta spre desfrânare, să-l îndrepti spre curăție; dacă spre lăcomia pântecelui, să-l conduci spre cumpătare; dacă spre ură, să-l călăuzești spre iubire și la fel cu alte patimi. Nu te întrista, căci vei afla milă după făgăduințele ce le-ai primit.

Sursa: **Sfinții Varsanufie și Ioan**, *Scrisori duhovnicești, Filocalia*, vol.11, Editura Humanitas, București, 2017

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 8 februarie	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri 9 februarie	18:00	Vecernia și Litia
Joi 10 februarie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfântul Sfințit Mucenic Haralambie
Sâmbătă 12 februarie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 13 februarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. II Timotei 3, 10-15; Ev. Luca 18, 10-14; glas 1, voscr. 1 → Duminica a 33-a după Rusalii (a Vameșului și a Fariseului)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe **sfantul-ilie.ro**.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

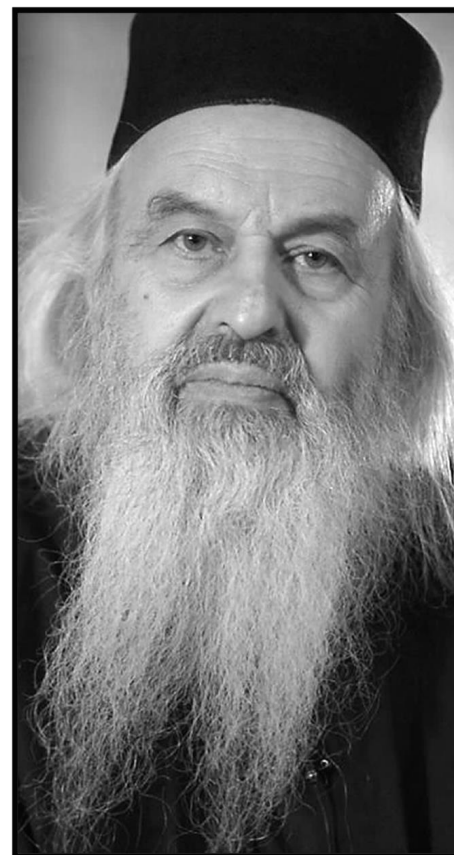

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Mândria încearcă să-și închipuie o lume și să trăiască în ea.
Smerenia primește lumea așa cum a zidit-o Dumnezeu.” – Sfântul Sofronie Saharov

Nr. 424 / 6 februarie 2022

PĂRINTELE
RAFAIL NOICA

SCHITUL LĂZEȘTI,
MUNȚII APUȘENI

NIMIC NU SE POATE ÎNTÂMPLA DECÂT CU BINECUVÂNTARE SAU CU ÎNGĂDUINȚĂ DUMNEZEIASCĂ

Mai rămân în istorie multe lucruri să se întâmple, dar reiau firul ăsta: răul trebuie să se desfășoare până la capăt, Dumnezeu i-a dat îngăduință, așa cum vedem pe Hristos în Ghetsimani, zicând: *Dar ăsta este ceasul vostru și puterea întinericului*, și de n-ar fi zis Cuvântul lui Dumnezeu-Hristos aceste cuvinte, n-ar fi putut cei care au venit cu bâte, și cu săbii, și cu altele să-L aresteze – cum zicem azi –, n-ar fi putut să-L aresteze dacă Hristos, cu dumnezeiască putere, n-ar fi zis: *Da, ăsta este ceasul vostru și puterea întinericului!*

Asemenea și pentru cele ale sfârșitului probabil al zilelor noastre, când zice în Apocalipsă: *Cine nedreptățește să mai nedreptățească, cine spurcă să mai*

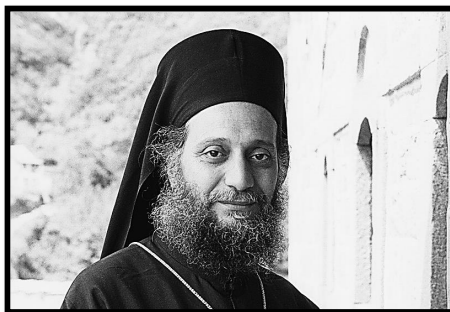
spurce, cine lucrează dreptatea să mai lucreze dreptatea, cine se sfințește mai sfințească-se, și de nu ar fi zis Dumnezeu, cu dumnezeiască putere, cuvântul ăsta, n-ar fi putut nici răul, nici binele să se desfășoare. Trebuie să înțelegem un lucru pe care l-am înțeles mai mult de curând: nimic nu se poate întâmpla decât cu binecuvântare sau cu îngăduință dumnezeiască.

Binele este cu binecuvântare, răul este cu îngăduință dumnezeiască, în măsura în care Dumnezeu îngăduie și în limitele acelei măsuri, și nu mai mult – citiți începutul cărții lui Iov din Vechiul Testament, dacă nu știți, să vedeți în chip foarte limpede –, și dacă Dumnezeu îngăduie ce numim noi rău, înseamnă că tot un bine este în lucrare, fie aparență cu semnul minus, fie și prin multe suferințe; dar El Însuși S-a făcut solidar suferințelor noastre, în Fiul lui, Hristos, Care a suferit pe Cruce și a suferit până la moarte, a suferit și durere, a suferit și eșec, a suferit și rușine, a suferit să fie făcut de două parale de către răutățile lumii ăsteia. Dar iadul, moartea, întunericul nu pot, pur și simplu nu pot nimic împotriva puterii dumnezeiești.

Deci, în sensul în care credincioșii erau într-o oarecare descumpănire, cum mi se pare că era cazul în zilele alea, într-adevăr, acolo unde lucrează Dumnezeu – și

unde nu lucrează Dumnezeu?, că acum, cum zice Liturgia Sfântului Vasile, Hristos S-a pogorât de pe Cruce în iad, ca să umple cu Sine toate; unde nu e Dumnezeu? –, acolo unde lucrează Dumnezeu tragedie nu este și nu poate fi. Însă făptura pe care a zidit-o Dumnezeu, îngerul și, mai pe urmă, omul, este făptură dotată cu calități dumnezeiești, nu (doar) calități – toate calitățile dumnezeiești. Suntem dumnezei în facere, nu prin fire, ci prin lucrarea lui Dumnezeu, Care ne-a făcut să fim astfel.

Sursa: **Ieromonahul Rafail Noica**, conferința „Criza în Biserică”, Alba-Iulia, 2003

**PĂRINTELE EMILIANOS
SIMONOPETRUL**

1934 – 2019

AI INIMA CUMINTE FAȚĂ DE GÂNDURI

Deoarece întristarea acționează mai ales prin gânduri, pentru că ne netrebnicește mintea, pentru că se face o sfârlează în capul nostru

și ne dă dureri de cap, nu putem să mai dormim, toți ne sunt străini. De aceea, nu te teme de gânduri, numai să ai inima cuminte, față de ele. Și nu încerca să le războiești frontal.

„Ai inima cuminte față de gândurile tale și acestea ți se vor ușura. Pe cel ce se teme de ele îl face să se topească sub greutatea lor.”
(Ava Isaia Pustnicul)

Inima cuminte înseamnă o inimă pașnică, netulburată, răbdătoare, plină de bărbăție. Nu poți lupta cu gândurile frontal, pentru că te vor vătăma. Până ce tu (vei învăța) să te ferești, glonțul te va găuri. Ai deci înțelepciunea șarpelui. Stai nemișcat cu bărbăție, fără strâmtorare, și furtuna va trece, gândul va pleca. Dacă vrei să înfrunți gândurile și să le depășești, te vei topi sub greutatea lor. Încearcă să învingi gândurile de curvie, de mândrie, de neascultare, de necredință. N-o să poți face nimic. Toate vor fi negre și întunecate și în cele din urmă o să cazi, ca și cum te-ar fi încărcat cu poveri imense. Dar când rămâi pașnic, nu te teme.

„Cel ce se teme de lucrările lor se arată că e necredincios lui Dumnezeu.” (Ava Isaia Pustnicul)

Cel ce se teme de gândurile sale, de patimile sale, de păcatul său, de ateismul său, de lipsa lui Dumnezeu din viața sa nu știe ce să facă și hotărăște, și iar hotărăște,

arătând că e necredincios. Nu că nu crede în Dumnezeu, ci nu I se încredințează. Nu se lasă în mâna Lui, încearcă să-L înlocuiască cu lupta sa. Tu însă nu te teme de lucrările demonice din inima ta. Lasă-le pe toate în mâna lui Dumnezeu și să nu-ți pese de nimic. Să ai bucurie pentru că vrei să te pocăiești, și nu te neliniști deloc. Toate celelalte sunt ale Domnului Iisus. Le va risipi cu o singură privire.

„A nu se măsura pe sine și a se avea pe sine necunoscut arată pe om că nu e împins de patimile lui spre a-și împlini voile sale, ci ale lui Dumnezeu.” (Ava Isaia Pustnicul).

Sursa: **Arhimandrit Emilianos Simonopetrul**, *Tâlculuri la Avva Isaia – Cuvinte ascetice*, Ed. Sf. Nectarie

SFÂNTUL VARSANUFIE CEL MARE

330 – 379

GÂNDURILE ȘI ROBIA PATIMILOR

A cerceta gândurile înseamnă că atunci când vine gândul să se ia seama la ce naște el. Îți dau o pildă: presupune că cineva te-a ocărât și că tu ești frământat de gândul să-i răspunzi. Spune atunci gândului: „Dacă răspund îl voi tulbura și el se va supăra împotriva mea. Deci e mai